

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

**Předání svící dětem, které se připravují
na 1. svaté přijímání v Dolním Benešově.**

Neděle 12. 2. 2023

Březen 2023

Předání svící dětem, které se připravují na 1. svaté přijímání.

SLŮVKO FARÁŘE

TAK TAKHLE ODPOUŠTÍŠ?

Dostali jsme rozum, a proto máme i představivost. Používáme ji k nejrůznějším věcem našich myšlenkových pochodů. Představujeme si věci příjemné i nepříjemné, radostné i bolestné, pokojné i hrůzostrašné. Samozřejmě také věci ctnostné, ale i hříšné. Tady hodně záleží, jak dlouho u nich setrváme a v jaké intenzitě, protože nás pak mohou ovládat k dobrému nebo zlému smýšlení, mluvení a následně jednání.

Představujeme si různé příběhy z evangelií a někdy nám to třeba ani moc nejde. Když například Pán Ježíš mluví o pošetilých družičkách, které zanedbaly doplnění oleje pro své lampy a následně, zatímco si šly olej koupit, přišel ženich a zavřel dveře. Ony už se dovnitř nedostaly. Byly to asi fajne děvuchy, nebály se pak volat. „Otevři nám“, ale už jim nikdo neotevřel. Tady nám představivost a s ní spojené pocity drhnou, zdá se nám to nespravedlivé, bo mládí je přece jen někdy takové bezstarostné až lehkovážné. Kdo z nás to neprožil.

A co teprve návrat toho synka, který byl vypočítavý a přechytračelý, urval v životě, co se dalo a všechno pak nerozumně utratil. Až tehdy si vzpomněl na pokojný blahobyt u svého otce a přemýšlel, že by se vrátil. Představu uskutečnil a člověku bere až dech, jak mu milosrdný otec vyšel už z dálky vstříc...

A co ty, čtenáři – také si někdy představuješ, co bys zasloužil za vzdálení se od Boha nerozumným jednáním, špatným či zlým smýšlením anebo zbytečným mluvením až žvaněním? Představuješ si, že je skoro zbytečné jít ke zpovědi, protože tebe se zlé skutky netýkají, za vše mohou okolnosti nebo ti druzí? A že Pán Bůh může být vlastně rád, že se uráčil smíření vyhledat? Anebo naopak máš představu, že za své chyby a hříchy bys měl dostat mimořádně těžké pokání, k tomu ještě tak pětadvacet na holou a aby tebou ti nejbližší čtrnáct dní pohrdali nebo alespoň s tebou nemluvili? Představy můžeme mít různé, avšak bylo by velmi zlé, kdybychom nevěřili v boží zájem, který můžeme vyjádřit slovy: „Bůh nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil.“

Ať už jsou naše představy jakékoliv, zalíbení má Bůh vždycky v člověku, který i přes své představy učiní vnitřní rozhodnutí, podobné tomu synkovi v Lukášově evangeliu, který si řekl: „Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu – otče, zhřešil jsem proti nebi i proti tobě. Už nejsem hoden nazývat se tvým synem...“ (Lukáš 15,18-19). A Otec mu vyšel vstříc.

Aha. Tak takhle Bože jednáš? Tak takhle odpouštíš? PKF

Předvelikonoční svátost smíření

DB – Zábřeh:

PÁTEK 31. 3. 2023:
15:30 – 18:00 (místní duchovní)

Dolní Benešov:

PONDĚLÍ 3. 4. 2023:
08:30 – 11:30 (1 cizí zpovědník)
14:00 – 18:00 (1 cizí zpovědník)
19:15 – 20:30 (místní duchovní)

PRVNÍ VALENTÝNSKÁ POUŤ

U příležitosti svátku svatého Valentýna – ochránce rodin – byla po dohodě vedení Centra pro rodinu a sociální péči v Ostravě, a vedení hlučínského děkanátu zorganizována 1. Valentýnská pouť, jejímž hlavním odkazem a posláním byla oslava a funkce manželských vztahů a rodin.

Pouť byla zahájena slavnostní mší svatou v kostele svatého Valentýna v Háji u Opavy, kterou celebroidl děkan hlučínského děkanátu Mgr. Pavel Kuchař, a které se zúčastnilo cca 35 převážně mladších manželských párů z širokého okolí.

Byl to velký duchovní i společenský zážitek, který pokračoval společným setkáním manželských párů v hotelu Pod Hůrkou v Háji. Setkání vyvrcholilo nádhernou přednáškou manželů Miloše a Gity Vyleťalových na téma Láska a úcta v manželství, které patří k nejdůležitějším potřebám muže a ženy v manželství. Přednáška byla neobyčejně poučná a zajímavá.

Vzhledem k velikému úspěchu celé akce se zúčastnění dohodli, že tato Valentýnská pouť by se měla konat pravidelně a ještě za větší účasti manželských párů a mohla by se tak stát novou tradicí hlučínského děkanátu.

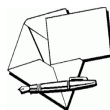
AG

(další foto – na poslední stránce)

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

ÚSPĚŠNÁ POMOC NOVE ŠANCI

Prosba našeho pana děkana v únorovém Nedělníčku se opět setkala s kladnou odezvou. Během jednoho týdne se nashromáždilo množství ručníků, utěrek, příborů i domácí obuvi, objevila se i varná konvice a teflonová pánev, dokonce i nějaké štamprle a jiné sklo.

Po roztřídění a uložení do pytlů by se dalo říci, že zásoby potěší mnohem víc osob, než pro kolik bylo skromně požádáno.

V dnešní době je dobré zjistit si o jakékoliv organizaci, kterou chceme podpořit, zda je opravdu důvěryhodná a natolik potřebná, abychom jí s čistým svědomím pomáhali. V tomto případě můžeme být v klidu.

Jak mi následně sdělil ředitel Nové šance pan Petr Novák, jsou samostatnou, nestátní, neziskovou organizací, dělají službu, kterou nikdo v republice dělat nechce, protože je ztrátová. Ale je velmi potřebná a dobře funguje už 25 let, sice v dost skromných podmínkách, ale rozsah její činnosti se stále rozšiřuje. Stará se o začlenění mužů propuštěných z výkonu trestu zpět do společnosti. Pomáhá jim řešit jejich svízelnou situaci, kdy se nemají kam vrátit, nemají kde bydlet, nemají práci. Podporuje je v prohloubení pracovních návyků, v hledání práce, bydlení, hospodaření s financemi, nabízí dle přání i duchovní péči, vzdělávací programy či využití volného času. Je tu také zámečnická, stolařská a keramická dílna.

Kapacita je 19 osob, v současnosti je zde ubytováno 14 mužů. Nejsou zde přijímáni nesoběstační muži, lidé závislí na alkoholu nebo drogách a mladší 18 let.

Když uvážíme, kolik mužů za těch 25 let tuto službu využilo a nestali se z nich po propuštění z výkonu trestu bezdomovci či hned vzápětí znovu vězni, je to opravdu záslužná práce. Zařízení je jakýmsi záchytným bodem pro ty, kteří stojí o to, změnit svůj život. Ubytuje je a živí hned po propuštění, i když první sociální dávky tito lidé dostanou až po 3-4 týdnech. Až se trochu postaví na vlastní nohy, najdou si garsonku a práci, tak odchází.

Na otázku, s čím bychom jim případně v budoucnu ještě mohli pomoci, pana ředitele okamžitě napadlo: „Montérky, jakékoliv i lehce potrhané“. Setkali jsme se se sympatickým, usměvavým personálem a stejně působil v telefonu i pan ředitel, který poznamenal „Pán Bůh nám pomáhá, proto jsme stále tady“.

A tak pomáhejme i my, když můžeme.

I. P.

NOVÁ ŠANCE, z.s.

Stará cesta 121/6, 711 00 Ostrava-Hrušov

Věc: poděkování farnosti

Vážený pane faráři, milí farníci,

v uplynulých dnech jsme od Vaši farnosti obdrželi věcné dary, za které Vám všem patří naše veliké poděkování.

Věci poslouží klientům, kteří se vrátili z výkonu trestu, ztratili rodinu, zázemí a snaží se začlenit do naší společnosti. Za Vaši štedrou pomoc jsou naši klienti velmi rádi a jistě jim tyto věci pomůžou do začátku nové etapy jejich života po propuštění z vězení.

Za Vaši materiální pomoc Pán Bůh zaplatí!

Petr Novák
ředitel organizace
Nová šance z.s.

Nová šance, z.s.

Stará cesta 121/6, Hrušov, 711 00 Ostrava
IČ: 65497961, www.koblov.cz

Mgr. Libuše Koslová
vedoucí azylového domu

V Ostravě – Koblově 17. 02. 2023

Tel:
731 265 982

Bankovní spojení:
ČS Ostrava, 1648962389/0800

<http://www.koblov.cz>
novi.sance@koblov.cz

IČO:
65497961

OSTRAVA

MUZEUM BIBLE V JABLUNKOVĚ.

Někdy kolem Vánoc v rozhovoru s panem děkanem padla zmínka o muzeu v Jablunkově. Rozhodli jsme se, že by to stálo za jeho prohlídku a zároveň i návštěvu patera A. Volného, který tam ve farnosti působí.

Po několika odkladech nakonec ŠKODA OCTAVIA (plně obsazená) nabrala směr Jablunkov. V cíli nás čekalo nemilé překvapení. Na dveřích muzea cedule : „Z technických důvodů dnes zavřeno“. Zjistili jsme, že to bude až do konce února.

FOTO 1.,2.

Na návrh pana děkana jsme jeli do pár kilometrů vzdálené obce Bukovec, který je součástí farnosti. Je rodištěm tří kněží, kteří působili i v našem regionu. Jeden z nich je místoděkan v Kravařích p. Jan Szkandera.

P. Rucki a p. Motyka mají své místo věčného odpočinku na hřbitově za kostelem Nanebevzaté Panny Marie. Hřbitov je na krásném místě ve svahu, s výhledem na celé údolí a protější kopce.

Po krátké modlitbě u hrobů se role našeho průvodce ujal p. farář Volný, který mezitím za námi přijel. Dovnitř kostela jsme nemohli, p. farář zapomněl klíče. Provedl nás kolem a dozvěděli jsme se pár zajímavosti o zdejší farnosti.

Na zpáteční cestě jsme zastavili v obci Písek (není to ten v Čechách). Navštívili jsme kostel Božího milosrdenství.

Kostel je přestavěn v roce 1990 z myslivecké chaty. Je moderní a velmi hezký.

Po společném obědě v Jablunkově jsme si prohlédli a pomodlili v kostele Božího těla, který je na náměstí.

Pak nás p. Volný pozval na svou faru - opravdu luxusní - a představil svou farnost. Na území asi 20 krát 30 km je 11 obcí. V neděli jsou ve všech kostelích slouženy dvě mše svaté (česká a polská). V Jablunkově čtyři a všechny kostely jsou plné. Pan farář má na výpomoc dva kaplany a dva kněze z nedalekého kláštera Alžbětinek.

Všechny kostely, které jsme navštívili, jsou opravené a okolí upravené, čisté. Lidé jsou tady opravdu štedří a o své svatostánky se starají.

Jedna „perlička“. Pan farář vyměnil to své slůvko „po našem“ za „po našimu“. Vždyť tam i děti v náboženství vyžadují výuku „po našimu“. U věřících při svátosti smíření se musí zeptat, v jakém jazyce se chtějí zpovídat.

Nakonec bych chtěl poděkovat p. faráři Alfrédovi za milé přijetí a za to, že nám věnoval svůj čas. Našemu p. děkanovi Pavlovi za bezpečnou jízdu tam a zpět. (Dobrý řidič - nezabloudil.)

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Kateřina Švédská

Připomínka:	24. března
Postavení:	abatyše
Úmrtí:	1381
Patron	ochránkyně proti potratu a předčasnému porodu; bývá vzývána proti povodním
.Atributy :	jelen, odznaky královské, řeholní oděv

Jablko nepadá daleko od stromu, říká jedno české přísloví. Mírou vrchovatou platí i v případě sv. Kateřiny Švédské, „jablka“, jež spadlo do samé blízkosti kmene stromu jménem sv. Brigita Švédská.

V roce 1331 přibýlo do rodiny švédského knížete Ulfa Gudmarssona a jeho choti Brigity čtvrté dítě – dcera. Dali jí jméno Kateřina. Výchovu dostala u riseberských cisterciáček, u nich získala více než pevné základy do života. Podle tehdejšího zvyku byla provdána velice brzy – už ve 14 letech. Muž, kterého jí rodiče vybrali za manžela, se jmenoval Eghard z Kyrenu. Byla to velmi šťastná volba.

Eghard byl totiž podobného ražení jako Kateřina, jeho mysl se ráda zaobírala Bohem. Možná i proto, že byl dosti nemocný, ochotně přistoupil na Kateřinin návrh, který mu předestřela hned po sňatku: aby žili jako bratr a sestra a žili tak nikoliv pro tělo, nýbrž pro duši. Kateřina v této oběti manželského způsobu života vnímala záruku těsnějšího přiblížení se k Bohu. V tom jí pomáhala rovněž péče o všechny potřebné – chudé, nemocné, sirotky či vdovy. Nebyl v tom však prázdný kalkul, Kateřina ty ubožáky měla opravdu ráda, bliženecká láska byla hnacím motorem jejího jednání. Ještě horlivěji pečovala o svého muže, jehož nemoc nakonec upoutala na lůžko. Konala také skutky pokání, většinou je však skrývala před svým aristokratickým okolím, které se pohrdavě dívalo na její časté pobývání v kostele a hlavně na skromné odívání, jež se zvláště vyjímalo uprostřed nádherou oděného dvora, kam Kateřina díky svému původu patřila.

Když zemřel její otec, založila matka Brigita Řád Nejsvětějšího Spasitele (Řád Spasitele světa), jehož posláním bylo uctívat hořké utrpení Ježíše Krista, a ve Vadsteně ženský a mužský klášter tohoto řádu. Pak se vypravila do Říma s nadějí, že jí osobně se podaří u Svatého stolce vyprosit schválení stanov pro novou řeholní rodinu. Kateřina odešla do Věčného města s ní. V Římě ji zanedlouho zastihla zpráva o manželově smrti. Před mladou pohlednou vdovou z urozené, dobře situované rodiny se rozprostírala lákavá budoucnost. Kateřina však nechtěla opustit svou cestu k Bohu. Původně sice chtěla po manželově smrti odjet zpět do Švédska, které v jejích očích nebylo ještě tak zkažené jako Řím, ale nakonec se tohoto plánu vzdala.

Obnovila slib panenství a stala se věrnou souputnicí své matky, ať už v příkladné péči o chudé a nemocné, v postní a kající praxi, nebo v hluboké modlitbě a rozjímání – jen o Ježíšově umučení rozjímala čtyři hodiny denně! Sám papež Urban VI. ji pochválil za příkladný život křesťanské ženy. Odmítala přitom všechny návrhy k sňatku. Jeden neodbytný ctitel ji dokonce unesl a jen zázrakem se jí podařilo utéct. (Legenda hovoří o tom, že dotyčný hrabě byl stižen náhlou slepotou. Tehdy prý padl před Kateřinou na kolena a prosil ji, ať ho dovede do kostela. Tam zoufale prosil Boha o uzdravení a odpuštění – správně si spojil své náhlé oslepnutí se svými nekalými záměry. Byl vyslyšen a od té doby se stal obráncem Kateřininy čistoty a štědrým donátorem jejího díla.)

Po této zkušenosti přestala Kateřina vycházet z domu, pokud nemusela; a pokud musela – k nemocným či na mši, oblékala si nejhorší možné šaty, aby zeslabil svůj půvab. Ještě více však v tomto směru znamenala ochrana sv. Šebestiána. Kateřině se jednou ve snu zjevila Panna Maria a vyzvala ji, aby se napříště obracela k tomuto mučedníkovi, který ji bude před ataky nápadníků chránit. A skutečně – od té chvíle měla od nabídek k sňatku pokoj.

S matkou podnikala Kateřina různé poutě na svatá místa a roku 1272 se s ní vypravila také na pouť do Jeruzaléma. Když pak Brigita po návratu zemřela (23. července 1373), doprovodila ji i na její poslední cestě do kláštera klarisek v Římě. Rok nato se i s matčinou tělesnou schránkou vrátila do rodného Švédska a zahájila tak vrcholnou etapu svého pozemského putování.

Tělesné pozůstatky své matky uložila Kateřina v klášteře ve Vadsteně, kde se rok poté (1375) stala abatyší. Mohla díky tomu zblízka pozorovat četné zázraky, které se na Brigitině hrobě udály. Proto velice ochotně vyslyšela prosbu samotného krále i nejvyšších představitelů švédské církve, aby se osobně vypravila do Říma a váhou svého svědectví

vymohla u Apoštolského stolce matčinu kanonizaci. Té se sice za svého života nedočkala, Brigita byla svatořečena až v roce 1391, nicméně Kateřina odtamtud přivezla alespoň papežské schválení pro řád založený matkou.

Římané ji ovšem nechtěli ze svého města za žádnou cenu pustit. Během oněch pěti let se stala matkou všech strádajících, trápících se, zoufajících si. Hlavně se však do jejich srdcí zapsala uchráněním města před povodní.

Jednoho dne Věčnému městu bezprostředně hrozilo, že se vody Tibery vylijí z břehů a město zatopí. Obyvatelé se přihnuli ke Kateřině a úpěnlivě ji prosili o pomoc. Kateřina namítala, že nad řekou nemá moc, a vyzvala je, aby se začali modlit. Lidé však nechtěli její protesty slyšet. Vzali ji na ramena a zanesli k řece. Tam Kateřina vnořila ruce do vzduté hladiny řeky a v tom okamžiku hladina poklesla a nebezpečí povodně pominulo.

Do Švédska se vrátila v nejpotřebnější chvíli. Těch přibližně pět let, která strávila v Římě a během nichž se spřátelila se svou jmenovkyní, sv. Kateřinou ze Sieny, vадstenský klášter bez své abatyše duchovně zpustl. Okamžitě začala činit kroky k nápravě a brzy bylo společenství tamních sester bigitek vzorem svatosti.

Když dílo založené její matkou překonalo krizi a mělo se zdárně k životu, Kateřina mohla umírat s mírem v duši. Onemocněla totiž chorobou, která jí v posledním stadiu znemožňovala polykání potravy. Nemocné Kateřině na tom nejvíce vadila skutečnost, že nemohla přijímat Krista v Eucharistii. Vyžádala si proto, aby jí kněz přinesl monstranci s Nejsvětější svátostí do její cely, aby se mohla na Ježíše dívat a adarovat ho. Dne 24. března 1381 ho pak konečně spatřila tvář v tvář...

Protože se i na jejím hrobě uskutečňovalo množství zázraků, věřící začali volat po její kanonizaci. K té došlo v roce 1484 ústy papeže Inocence VIII. V 16. století se pak hrob sv. Kateřiny stal terčem rozvášněného protestantského davu, který její tělesné pozůstatky rozmetal. Nenávratně tak zmizely, avšak památka na svatou ženu a patronku Švédska nevymizela a zůstává v církvi dodnes.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Posvátný plamen

Existuje jedno tajné místo, které znají jen někteří zasvěcenci. Na tom místě hoří posvátný plamen. Je to plamen obrovské moci. Kdo jej vlastní, má život, štěstí a úspěch.

Jednomu člověku se podařilo zjistit, kde ten zázračný plamen hoří, a vydal se na cestu rozhodnutý tento plamen získat.

Cesta byla dlouhá a plná nebezpečí, trvala měsíce a měsíce, ale nakonec si přece jen onen člověk dokázal od posvátného plamene zažehnout svoji pochodeň.

Zpátky šel pomalu a opatrně. Báł se, aby mu plamen pochodně nezhasl. Po dlouhých měsících na cestě procházel mrazivým a nehostinným krajem.

„Pro lásku Boží, dej mi trochu ze svého plamene. Umírám zimou,“ vrhnul se mu najednou nějaký otrhaný žebrák pod nohy.

Muž zaváhal. Posvátný plamen přece není od toho, aby dělal tak přízemní věci, jako zahříval, nebo vařil.

Ale bylo mu ho líto, a tak toho ubožáka doprovodil až k němu domů a tam mu posvátným plamenem zažehl oheň v krbu.

Pak pokračoval v cestě a pořád dával pozor na svoji rozžatou pochodeň. Po několika dnech cesty ho ale přepadla strašlivá bouřka.

Bojoval ze všech sil, jak jen mohl, chránil svou drahocennou pochodeň. Ale vítr byl silný a prudký. Plamen mu zhasl.

Zoufale si sedl na kraj cesty. To musím projít celou tu cestu znovu?

Pak si ale náhle vzpomněl, na toho chudého muže, jemuž dal trochu svého ohně. Takže nebude muset jít zase tu dlouhou a strastiplnou cestu!

Musí se vrátit jen k tomu člověku, kterému dal trochu ze svého plamene.

Nechávej za sebou na cestě lidi, kteří ti mohou pomoci, až se ve svém životě setkáš s bouřemi.

(Z knihy Bruna Ferrera „Požehnání pro duši“ vydal Portál. v roce 2022)

PRO ZASMÁNÍ

Manželský pár, oba kolem 60 let, slaví své 35. výročí svatby v malebné tiché romantické restauraci. Náhle se na jejich stole objeví droboučká krásná víla a říká: „Protože jste byli takový vzorný manželský pár a protože jste po celou dobu jeden druhého milovali, splním každému z vás jedno přání.“

Žena zamilovaně řekne: „Já chci cestovat po světě se svým milovaným Manželem.“ Víla mávla svou kouzelnou hůlkou a – pufí!!! V ruce se jí objevily dva lístky na roční plavbu kolem světa.

Muž se na chvíli zamyslel a pak řekl:

„Tohle vše je samozřejmě velmi romantické, ale příležitost jako tato už nikdy nepřijde. Je mi líto má lásko, ale mým přáním je mít ženu o 30 let mladší. Než jsem já. Žena i víla byly hluboce zklamány, ale přání je přání.“

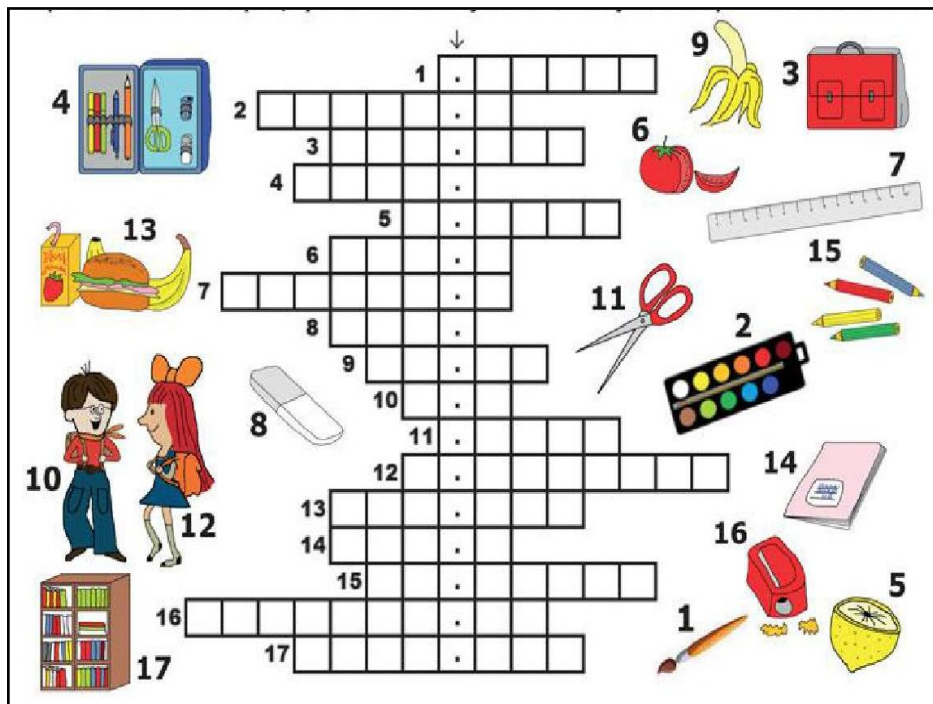
Víla tedy mávla svou kouzelnou hůlkou a – pufí!!! Manželovi bylo 92 let.

Morální ponaučení plynoucí z tohoto příběhu je: Muži, kteří jsou nevděční parchanti, by neměli zapomínat, že víly jsou ženského rodu.

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Předškoláci přicházejí k zápisu do první třídy, aby si také vyzkoušeli, jak to tam chodí. Tuto návštěvu můžeme také nazvat ...

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ NA HROMNICE O HODINU VÍCE“

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ:

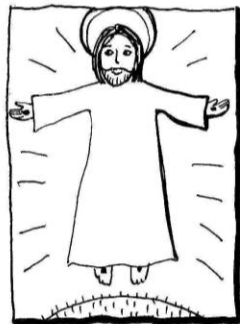
ZASTAV SE! POHLEĎ! VRAŤ SE!

Postní doba je čas, kdy se připravujeme na nejdůležitější křesťanské svátky – VELIKONOCE. Je to období, kdy se obracíme do svého nitra,

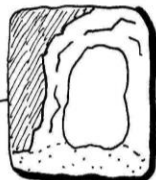
V redakci časopisu IN se rozhodli inspirovat promluvou Papeže Františka z popeleční středy roku 2018. „Plodem víry je láska!“, opakovala Matka Tereza z Kalkaty. Postní doba je příhodným časem, abychom umožnili svému srdci být v souladu s tím Ježíšovým.

ZASTAV SE!	POHLEĎ!	VRAŤ SE!
Dnes si něco odřeknu. <small>(Třeba sociální sítě nebo sladkosti, počítačové hry...)</small>	Co se mi v životě povedlo?	Usmírím se s Bohem ve zpovědi. <small>(Naplánuji si zpověď.)</small>
Přečtu si úryvek z Bible. <small>(Třeba dnešní evangelium.)</small>	Kdo v mém okolí potřebuje pomoc? Co pro něj mohu udělat já?	Ublížila jsem někomu? Omluvím se.
Budu si dávat pozor, abych o druhých nemluvila ošklivě.	Za co mohu být v těchto dnech vděčná?	Poděkuji a vyjádřím svou vděčnost těm, kdo pro mě dělají něco důležitého. <small>(Např. rodiče, přátelé, učitelé.)</small>
Strávím odpoledne v tichu a klidu.	Kdo je v mém okolí přehlížený a nemá žádné kamarády? Jak bych se s ním mohla spřátelit?	Pomodlím se něco, co se běžně nemodlím.
Nebudu lenoch. Nadšeně se pustím do toho, co mě dnes čeká.	Jak se v mém životě projevuje Bůh? <small>(Kdy třeba dopadlo dobře něco, co nejdřív vypadalo jako úplná katastrofa?)</small>	Pomodlím se alespoň desátek růžence.
Zastavím svůj strach a obavy. Svěřím to, čeho se bojím, v modlitbě Bohu.	Sepíšu si, kdo a co mi dělá radost.	Budu šířit dobro. <small>(Někoho pochválím, pomůžu...)</small>
Nebudu si dnes stěžovat.	Někdo v mém okolí mi je nesympatický, nesedli jsme si. Proč? Alespoň se za něj pomodlím.	Trávím dostatek času se svými blízkými, s rodinou a přáteli? Zkusím navrhnout nějakou aktivitu, setkání...

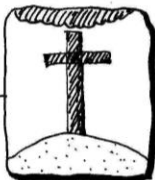
Postní cesta – od Popeleční středy k Velikonocům

Zmrtvýchstání Páně

Bílá sobota

Velký pátek

Zelený čtvrtek

Vzkříšení Lazara

5. Ne. postní

Květná neděle

Uzdravení slepého

4. Ne. postní

Proměnění na hoře

2. Ne. postní

Ježíš a žena u studny

3. Ne. postní

Sem nakresli sám sebe na začátku cesty postní dobou !

Popeleční středa

Ježíš na poušti

1. Ne. postní

AB 2014

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na březen 2023

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.3.	17.00		
Út	7.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.3.	17.00	Za + Jana Hankeho, manželku Charlottu a živou rodinu	
Čt	9.3.	17.00	Za + Josefa Kuchaře, rodiče, dvě sestry a švagra, + neteř ...	
Pá	10.3.	Záb 16.00	Za Emila Bastla, švagrovou a dvoje rodiče	
So	11.3.	9.00	Za nemocné naší farnosti (<i>společné udělení svátosti nemocných</i>)	
Ne	12.3.	7.00	Za dar víry, za živou i + rodinu	
Ne	12.3.	Záb 8.30	Za Eriku Thiemlovou, manžela, za živou a + rodinu	
Ne	12.3.	10.00		
Po	13.3.	17.00	Za + rodiče a švagra, za kněze, za ochranu P.Marie pro celou ...	
Út	14.3.	6.30	Nebude mše svatá!	
St	15.3.	17.00	Za Andělu a Aloise Golovy, Štěpánku Golovou, za živou a + r...	
Čt	16.3.	17.00	Za + Annu Theuerovou (ned.90 let), manžela a za živou rodinu	
Pá	17.3.	Záb 16.00	Za Josefa a Annu Adamíkovy a živou rodinu	
Pá	17.3.	18.00	ADORACE před vystavenou Nejsv.svátostí oltární – do 19:30	
So	18.3.	7.00		
Ne	19.3.	7.00		
Ne	19.3.	Záb 8.30	Za + Zbyňka Cahela – výroční	
Ne	19.3.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	20.3.	17.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa; Za živé a + Josefy	
Út	21.3.	6.30	Za Antonína Jedličku, manželku, rodiče, 2 syny a + příbuzenstvo	
St	22.3.	17.00	Za + manžela Josefa (ned.80 let), syna Lukáše, dvoje rodiče ...	
Čt	23.3.	17.00	Za + Antonína Dombka (výroční), za + Teodora Dombka, ...	
Pá	24.3.	Záb 16.00		
So	25.3.	7.00	Za Miroslava Janečka a za celou živou rodinu	
Ne	26.3.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	26.3.	Záb 8.30	Za Vladimíra Doleží – výroční	
Ne	26.3.	10.00		
Po	27.3.	18.00		
Út	28.3.	6.30		
St	29.3.	18.00	Za + Josefa Mazala, 2 manželky, prarodiče a Marii Řehovou	
Čt	30.3.	ČK 17.00	Za živé a + farníky (<i>po mši průvod k Misijn. kříži na Bolatické</i>)	
Pá	31.3.	Záb 18.00		
So	1.4.	7.00		
Ne	2.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	Květná
Ne	2.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka, dvoje rodiče a za živou rodinu	Květná
Ne	2.4.	10.00	Za Terezii Osmančíkovou – výroční	Květná

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI BŘEZNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 12. 3. 2023

Sbírka na CENTRUM PRO RODINU

– odesílá se celá na potřeby CPR – neděle 19. 3. 2023

Úspěšná pomoc Nové šanci

Darované ručníky a utěrky

Přibory a pár dalších věcí

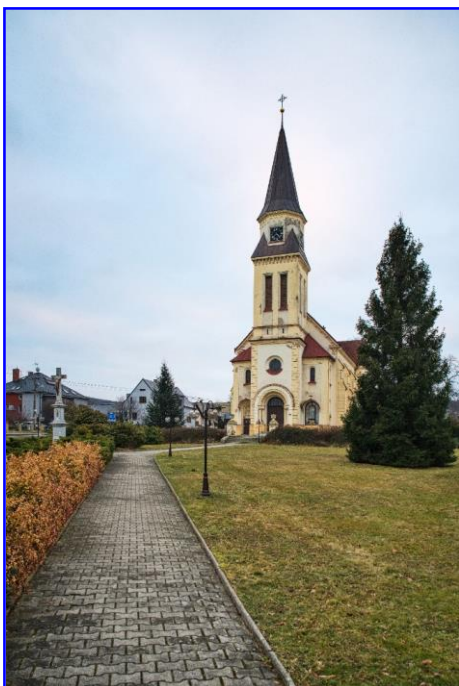

Je toho požehnaně

Ještě, že má farář v autě tak velký kufr

První Valentýnská pouť - Kostel sv. Valentýna v Háji ve Slezsku

At' „NEDELNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděle v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917